

Poročilo o razpravi za okroglo mizo "Socialno delo z delavci na začasnem delu v tujini"

Vodja: Zora Tomič

Poročevalec: Marjan Gantar

V uvodu je poročevalec podal obširno informacijo o stanju socialnega dela za delavce na začasnem delu v tujini.

V razpravi so bile poudarjene zlasti naslednje ugotovitve:

V državah Zahodne Evrope danes živi in dela prek milijon Jugoslovanov. Od tega je približno 250.000 otrok in mladine. Položaj naših delavcev v tujini je celovit in v zadnjem času vse bolj težaven ker države, ki sprejajo imigrante izvajajo restriktivne ukrepe in tako poslabšujejo tudi položaj naših delavcev na začasnem delu v tujini.

Zaradi tega je danes še toliko bolj kot prej potrebna ustrezna socialna pomoč. Socialni delavci - svetovalci kljub doseženim rezultatom, danes ne morejo skupaj z ostalimi udeleženci v tujini nuditi večjo socialno pomoč našim delavcem na začasnem delu v tujini niti niso za to ustrezno usposobljeni. Ustrezno pomoč se danes vse bolj nudi prek organiziranih aktivnosti raznih karitativnih organizacij, cerkve in sovražne emigracije. Te pa delujejo po nesprejemljivih idejnih, političnih in ideoloških načelih. Njihova aktivnost je usmerjena v pretežni meri v najbolj občutljivi del naših občanov v tujini - to je v otroke in mladino.

Izhajajoč iz teh elementov, ki opredeljujejo družbeni, ekonomski in socialni položaj naših delavcev na začasnem delu v tujini, se v okviru socialnega dela predlaga:

1. Nujno je treba razširiti organizirano neposredno socialno pomoč delavcem in njihovim družinskim članom, ki začasno delajo in živijo v tujini.
2. Nudenje neposredne socialne pomoči je treba prenesti v ustrezne občinske, republiške in pokrajinske organe, ki so odgovorni za socialno delo.

3. Izdelati je treba ustrezne programe socialnega dela za naše delavce na začasnem delu v tujini in njihove družinske člane. Ti programi morajo nastajati v ustreznih organih od občine do federacije, treba pa jih je koordinirati v Socialistični zvezi delovnega ljudstva.
4. Pospešiti je treba sprejem družbenega dogovora o razvijanju socialnih aktivnosti za naše državljane v tujini in opredeliti nosilce in podpisnike v republikah in pokrajinah. Predlagamo, da so na republiški in pokrajinski ravni to republiški in pokrajinski komiteji za zdravstveno in socialno politiko.
5. Prav tako je treba izdelati konkretne programe za strokovno usposabljanje socialnih delavcev, ki nudijo neposredno socialno pomoč našim državljanom v tujini, in programe za angažiranje, usposabljanje in usmerjanje prostovoljnih delavcev za socialno delo, ki bi prav tako nudili ustrezno socialno pomoč. To so predvsem prosvetni delavci, družbeni aktivisti, mladina in starši.
6. Za lažje ugotavljanje delovnih in življenjskih razmer naših delavcev na začasnem delu v tujini je treba tudi na področju socialnega dela spodbuditi in upoštevati znanstveno in raziskovalno delo kot podlago pri oblikovanju nadaljnje socialne politike za delavce na začasnem delu v tujini.